

oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE
AV ARBEIDERKlassen
MOT MONOPOL KAPITALEN
OG FOR SOSIALISMEN!

Nr. 4

8 Årgang Avisa til Rød Ungdom på Univ. 1973

KOR & DIKT

RØDE KOR dukker etter hvert opp flere steder. To sosiologistudenter fant ut at det var mulig å sette i gang noe sånt om en bare ville. Uten å vente på dirigenter, lokaler etc. annonserte de første øvelse i RØDT KOR. Tjuv studenter kom første gang – flere blir det sikkert seinere. Forløpig har de bare prøvd seg på kjente sanger, men man pusler med planer om å sette melodi til noen av Per Sivles arbeiderdikt. Førsteopptreden var på allmennamøte før påske, halvannen uke etter »stiftelsen».

Et dikt:

Jeg unngikk såvidt å støte sammen med naboen i gangen i dag.
Hon kom nedenfra trappa og skulle rundt hjørnet og inn på hybelen.
Jeg var i farta ut av hybelen og skulle nå bussen om tre minutter.
Klart jeg sa unnskyld – det sa faktisk hun også.
Jeg nådde aldri den bussen

Peik

VALGET I DNS:

STEM RØD FRONT

Lørdag kveld er det styrevalg i DNS. Rød Front stiller opp mot den DKSF-dominerte Opposisjon -73. Det burde nå være mulighet for en slagkraftig manifestasjon av hele venstresida mot disse reaksjonære.

Rød Ungdom, AIK og USF har alle oppfordra folk til å stemme RØD FRONT – om enn på forskjellige måter. Oppbrudd vil minne om at en aldri skal undervurdere fienden foran en styrkeprøve. ALLE progressive studenter må innfinne seg i DNS-lørdag!

Vi har hatt et bra semester i DNS Det som gjenstår å ta fatt med nå er å denne våren. Diskusjonsmøtene har utviklet et miljøtilbud utover det som vært bra, men det som nå virkelig er torsdagkvelden i Kjeller'n har å byggenombrudd for noe nytt, har vært på.

kulturtildelingene i DNS har vært stappfulle. De progressive stykkene Pendler, Stykket om Fasting-Torgersen, Jente-

Opposisjonen mot Rød Front snakk og Det er her å høre tel, har kandidatstyre denne våren utgjøres vært høydepunkter i semesteret. Det av Opposisjon -73. Vi har ikke så stor vise at DNS ikke bare står sentralt i tro på dette som et livskraftig, de politiske diskusjonene på Universitets- reaksjonært alternativ. De har levert tetet i Oslo, men også kan bli et et gammeldags program, overlesse kulturelt sentrum for studentene med moralistiske »budskap».

Moralsk opprustning -73

Disse sitter i kandidatstyret til Rød Front:

Gute Schon (psyk.), Jørgen Gunnerud (hist.), Anne Augeli (Sagene Lærerskole), Joar Hoel (etnogr.), Jarle Tufta (sos.øk.), Hilde Littlebø (sos.).

I Rød Ungdom vurderte vi det slik denne gangen hvor reaksjonen tross alt stiller alternativ i DNS, at det skulle være både politisk mulig og viktig å stille felles progressivt kandidatstyre, minimum blant de organisasjonene som kaller seg sosialistiske. Vi festa oss spesielt ved USF som nå gledeligvis støtter Rød Front denne gangen, men som i en leder i 1. mai-nummeret av Sosialisten gjør en del underlige krumspring for å styre klar av et naturlig *styre-samarbeid* i DNS.

Deres argument nummer en er at USF ser på arbeidet på instituttene som viktigere enn arbeidet i DNS dette semesteret. I Rød Ungdom har vi alltid ment at arbeidet på instituttene er det viktigste progressive driver med og det er besynderlig å se det bli brukt som argument mot å jobbe i DNS. Det vi da har festa oss ved er at Rød Frontens intense og virksomhet fra streiken i Kiruna og Lånekasseaksjonen V. 70 har gjort studentersamfondet til et midtpunkt i politisk diskusjon på Universitetet, til et redskap for den progressive bevegelsen som ikke noe institutt kan erstatte. Og at vi følgelig ser det som en nødvendighet å stille et progressivt alternativ i DNS, ikke et spørsmål om vi har »lyst eller tid». Argumentasjonen hadde vært mer forståelig i høst hvor USF brukte svært mye tid på å bekjempe et progressivt alternativ i DNS, ikke når hvor reaksjonen stiller til valg.

USF sier at enhet ikke kan proklameres, men at den må tuftes på samarbeid lokalt. Vi tror at de krever mer av Rød Fronten enn den kan etterkomme fordi dens virkefelt i hovedsak er DNS og ikke med glede. Vi synes kameratene i våren 1973.

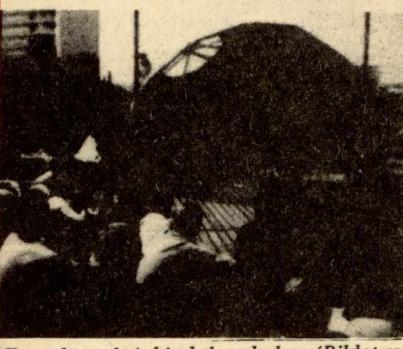

organiseringa på instituttene, og vi Rød Fronten fortjener oppmuntring tror da at den pila er retta mot oss i og konstruktive forslag fra dere i USF... og slik situasjonen er vil vi ml-bevegelsen.

Vi i Rød Ungdom er da litt oppmoda alle til å røysta RF ved forbaset over dette, fordi vi syns at generalforsamlingen. Da syns vi at samarbeidet bl.a. med USF har gått AIK på Universitetet har tatt fram mye bedre det siste halve året. Vi har ganske andre toner i sin støttesamarbeidet med dere i Vietnam-erklæring. Vi siterer. »AIK på Universitetet, 1. mai og ikke minst på sitetet kan heller ikke gå god for alt instituttene i NSU-valg og Studentingsvalg. Et lite poeng er at Per Kr. Vi er imidlertid stort sett fornøyde Gjeruldsen, redaktøren i Sosialisten med den praksis Rød Front har fulgt er full av lovord over det gode i siste semesteret, politisk og når det samarbeidet på Statsvitenskapelig gjelder møteledelse. Det må også institutt som brakte han inn som framheves at Rød Front i en rekke representant i NSU. Vi vil gjerne viktige politiske spørsmål og kamp- utvide dette gode samarbeidet til saker, i det vesentlige står for stresamarbeid i DNS. Det er en politiske standpunkter som alle sosi-

viktig klassekampoppgave for dere lister ved Universitetet kan samle seg proklameres, men at den må tuftes som for oss å utvikle møtetilboret, om. Vi oppfordrer derfor alle våre på samarbeid lokalt. Vi tror at de kulturtildelingen og miljøtilboret. Sånn medlemmer og sympatisører til å krever mer av Rød Fronten enn den som det er nå virker det som dere stemme Rød Front framfor å holde kan etterkomme fordi dens virkefelt i støtter Rød Front motvillig og ikke seg passive ved styrevalget i DNS og ikke med glede. Vi synes kameratene i våren 1973.

På taket

Fra taket på Arkitekthøgskolen. (Bildet er tatt på en frikonsert.)

Kvinnegruppa på Arkitekthøgskolen arbeider for å få et daghjem på taket av skolen. Ideen er forsiktig ikke ny. For en del år siden ble det gitt som oppgave på skolen å tegne barnehage på taket.

De har undersøkt behovet på skolen og funnet ut at det i dag er behov for 9 daghjemsplasser. I tillegg må man regne at enda flere studenter hadde hatt barn dersom det var mulig å plassere dem et sted mens man selv arbeidet.

Kvinnegruppa tenker seg et daghjem med plass til 16 barn i alderen et halvt til tre år. De regner med at kommunen vil beslaglegge 6 av disse plassene.

De har vært i kontakt med flere instanser for å høre om det er mulig å gjennomføre det. Statens Bygge- og Eiendomsdirektorat har sagt at det er i orden å bygge et daghjem på taket dersom skolen selv godtar det. Skolens administrasjon har stilt seg positiv til tiltaket. De har vært i kontakt med klimatolog A.K. Sterten som har uttalt seg svært positivt om beliggenheten.

Kvinnegruppa vil videre kontakte helseråd, brannvesen m.m. De mener dessuten at dette er en byggeoppgave for Studentsamskipnaden, og kommer derfor til å ta kontakt med denne.

Taket brukes i dag først og fremst i sommerhalvåret til rekreasjon. Studenterne sitter der og spiser mat-pakka, soler seg o.l. Dette har man tenkt skal kunne fortsette.

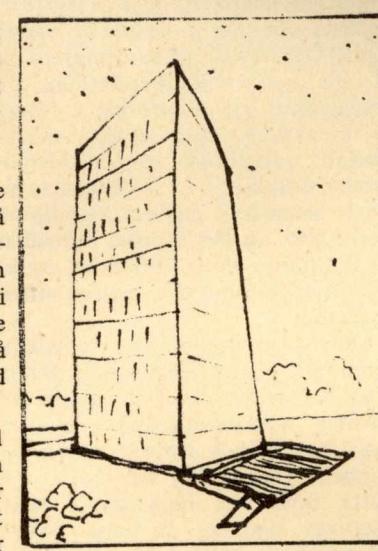
— om å bu i ghetto —

Sidan 1. februar har eg budd i ein ghetto. Eg vil her freiste å komme med nokre tankar eg har gjort meg kring det å bu på Bjerke Studentheim.

Har du sett bygget – det er ikkje akkurat noko gildt skue der på toppen av haugen ved Bjerke Travbane, men det er ei sak for ein annan artikkel. Denne gjeld ikkje dei estetiske opplevelinga, eller snarare mangla på desse, ein får med å sjå på den trekanta klossen – denne gjeld korleis det er inne i han.

Lever vi mot kvarandre eller med kvarandre? Er Studentheimen ein soveby for frustrerte individ eller har han eit levande miljø? Korkje det eine eller det andre, trur eg. Vi har ikkje (enno) skapt noko paradis bland bustadar, ikkje nokon freistande oppskrift på «vegen å gå».

Når eg no likevel står fram og og meir enn berre å slå seg til ro med hevdar her er bra å bu – så er det av »no har vi ein stad å bu».

Sjølvagt er ikkje alt bra, sjølvagt er det strevsamt å bruke 40 minuttar til Blindern (20 til byen), sjølvagt skulle vi ha sett at vi hadde eit skikkeleg opphaldsrom, sjølvagt ynskjer vi sikre heiser, sjølvagt er vi ikkje nögd med telefon i loftsboden – og like sjølvagt er det at dette kan vi rette opp berre om vi står saman.

Her finst det døme på leiligheter som har triveleg dekorering av gang og kjøken – døme på samrøring i kollektiv, ærlig stil – døme på fantasifull innreiing av romma – døme på verkeleg bra tone mellom dei som bur her – eksempel på bra, kameratslege og oppfriskande diskusjonar.

Det er desse eksempla (og mange flere) vi må bygge vidare på, både vi som bur på Bjerke, og dei som bur på

DV

oppbrudd

Oppbrudd utgis av RØD UNGDOM
på Universitetet

Ansværlig redaktør: Brita Hunskaar
Redaksjonens adresse: Postboks 115
Bindern Oslo 3

Støtteabonnement på Oppbrudd
koster kr. 20,-. Abonnementspenger
betales over postgiro nr. 20 41 88
talangen merkes »Abonnement Opp-
brudd».

gøy på landet

Sommeren bringer mye bra – ferie, sol og sommerleire. På sommerleirene til Rød Ungdom vil du treffen mange andre progressive ungdommer. Opplegget for leirene er ikke ferdig ennå. Vi kan likevel si litt om det som kommer til å foregå. Det vil bli masse tid og anledning til avslapning, bading og soling, det vil bli mye kulturaktivitet – sang, dans, teater o.l., det vil bli endel sentrale ting som de fleste vil være med på å diskutere, og det vil bli en mengde frivillige seminarer o.l., for eksempel om kvinnekamp, stoff, Stalin, Stortingsvalget, kultur . . .

Det blir i alt 8 leirer spredt over hele landet i begynnelsen av august. Prisen er 150 kroner, så ikke blir det dyrt heller.

Påmelding:
Rød Ungdom, Postboks 33,
Tåsen, OSLO 8
Postgiro 20 06 15
Påmeldingsgebyr 35 kr.

NAVN:
ADRESSE:

HVILKEN LEIR:

Senja: 29 juni – 5 august
Nordland: Tid og sted ikke best.
Steinkjær: 5 – 12 august
Møre: Tid og sted ikke best.
Herdla v/ Bergen: 5 – 12 august
Tromsø v/ Arendal: 12 - 19 aug.
Håøya v/ Oslo: 5 – 12 august
Håøya v/ Oslo: 12 – 19 august

LITT HISTORIEREPETISJON

Det er synd å seia at »Sosialisten», organ for Universitetet SF, er ei avis prega av fornying. Endå ein gong (jfr. stort ekstranr. foran forrige generalforsamling i DNS) er ei heil avis (nr. 3) fyld av ideologisk oppgjør med »stalinismen» og avgrensning mot ml-rørska. Det er derfor ikkje så lite komisk når »Sosialisten» slår fast overlegent at polemikken med ml-rørska er »ytterste ledd på venstre hands veslefinger når vi betrakter arbeidet til SF/SFs Ungdom samla.» Kvifor bruker dere då så mykje trykksverte på den såkalla »stalinismen» i ml-rørska. Er det »stalinismen» som er hovudfaren for studentane og resten av folket i dag? Er det STALIN som styrer i Brussel eller i

Oppbrudd vil i denne omgangen koncentrera seg om den umarxistiske og moralistiske versjonen av nyare historie som »Sosialisten» er ekspert på.

Slik Sosialisten støtt vil ha historia, har ml-rørska vakla frå den eine lina til den andre. Etter ei tid gjer ml-arne sjølvkritikk og kjem attende til den lina som SF har stått konsekvent på heile tida.

Sidan »Sosialisten» ser ut til å mangla heilt eit tilhove til si eiga historie, så vil me med hjelp av Oktoberheftet »SUF mot SF 1967» dokumentera for USF kven som stod for kva av SF og ml-rørska nokre år tilbake.

KVIFOR BROTT

–»Sosialisten» skriv i siste nr.: »Splittelsen mellom SF og SUF i 1969 var nødvendig. Den slo fast at SF ikke var, og heller ikke skulle bli stalinistisk.» USF gjer her inntrykk av at striden mellom SF og SUF fram til brotet i 69 gjekk på spørsmål i samband med Stalin. Dette er et fiffig forsøk på å vri seg unna dei standpunktene som SF stod på den gongen. For å få eit bilet av kva striden eigentleg gjekk på, må ein gå tilbake til SUF sitt landsmøte i 67. På dette landsmøtet vedtok SUF fleire viktige resolusjoner, om Midt-Austen, tilhøvet SF-sosialdemokratiet, kulturrevolusjonen i Kina m.fl. og alle desse resolusjonane blei kraftig kritisert av SF. Kjernen i SUF sin Midt-Austen-resolusjon var desse tre punkta:

»1) SUF støtter palestinaflyktningenes og de undertrykte araberne kamp for å få tilbake sitt fedreland.

2) Staten Israel i sin nåværende

form som brohode for imperialismen må opphøre å eksistere.

3) Den nåværende befolkningen i Israel må garanteres sin rett til å bo i Midt-Østen.»

Dette standpunktet til Palestinakonflikten har dei fleste progressive i dag, USF medrekna, men kva stod partiet SF for den gongen? Sigurd Evensmo, medlem av redaksjonsrådet i Orientering, skreiv i nr. 38, 1967: »SUF'ernes holdning til Midt-Østen er så massiv i sin aggressivitet overfor Israel at en kan frykte for en skadevirking som ikke er tatt med i beregningen av de unge(!), og som de ikke har gardert seg mot: Tross all markering av at de angriper Israel som »brohode for imperialismen», er det fare for at de gir næring til den primitive antisemittismen som fremdeles eksisterer også i Norge.» På leiarplass i Orientering skreiv SF-leiinga at trass i »den steile holdning overfor de arabiske naboer», så må Israel få halda fram som stat. SF-leiinga hadde altså ikke skjont noko om kjernen i Palestina-konflikten, at staten Israel av natur er ekspansjonistisk og at det palestinske folket krev ein demokratisk stat utan diskriminering.

SOSIALEMOKRATIET

I 1967 var bl.a. Finn Gustavsen (NB: Formann i SF den dag i dag) sterkt inne på tanken om å gå inn i et regjeringsamarbeid med Arbeiderpartiet, slik SF i Danmark hadde gjort. SUF vedtok på landsmøtet i 67 at »En nødvendig forutsetning for sosialismens gjennomføring i Norge er å avdekke det skarpe skillet mellom sosialistisk og sosialdemokratisk politikk. (...) Ethvert organiseret samarbeid mellom Sosialistisk Folkeparti og Det Norske Arbeiderparti tilslører dette forholdet, og er et forræderi mot den norske arbeiderklassen.«

Ein av Orientering sine to redaktører i 67, Kjell Gjøstein Resi, skreiv etter landsmøtet at SUF gjorde ein alvorleg »venstrefeil» ved å seia at sosialdemokratiet hører til klassefienden. Orientering var betre i å nytta orda enn innhaldet i Mao-Tsetungs tenking, då avisa skreiv: »Motsigelsen mellom 'sosialistisk og sosialdemokratisk politikk' som SUF-resolusjonen beskriver, hører så avgjort til i Maos kategori 2 (Motsetningane innan folket), og bør løses på en annen måte og få en ganske annerledes beskjeden prioritering i det politiske arbeidet.» Særleg etter folkeavstemminga, har SF skjønt

»Sosialisten» »ytterste ledd på venstre hands veslefinger».

noko anna om Arbeiderpartiet si rolle, og me håper det ikkje er noko skilnad mellom USF og oss i vurderinga av sosialdemokratiet i dag. Men det kunne vera interessant å vite kva USF meiner om Gustavsen når han seier at hovudoppgaven til det komande Stor-SF (Sosialistisk Valgforbund) er »å hindre en borgerlig regjering».

SYNET PÅ SOVJET

SF viser flittig til utviklinga i Sovjet når dei skal prova at ml-rørska bygger på ein »stalinistisk tradisjon» som er nødt til å føra til eit byråkratisk partidiktatur. Dessverre for SF så viser striden mellom SF og SUF i 67 at det var marxist-leninistane i SUF, ikkje leiinga i SF, som hadde den beste analysen av den byråkrat-kapitalistiske utviklinga i Sovjet etter Krustsjov. I samband med 50-årsjubileet for Oktoberrevolusjonen, tok sentralstyret i SUF (fleire kjende SF'are sluttet seg til) initiativ til ei helsing som hadde skarp brodd mot den moderne revisionismen. Orientering var på den tida full av lovprising av den økonomiske framgangen og de politiske »demokratiseringstendensene» i Sovjet. SF-organet skreiv på leiarplass i nr. 40, 1967: »Det må vel heller sies

å være et grovt tendensiøst utfall når SUF og medunderskrivene uttrykker »håp om at Sovjet-Unionen igjen finner sin plass på de revolusjonære bevegelser side.«

Dei same skiljelinene var det i synet på kulturrevolusjonen i Kina. SF, som i dag gjer seg ut for å vera så anti-byråkratisk, kunne ikkje ein gong vera enige med SUF sitt landsmøtevedtak i 67 om at kulturrevolusjonen i Kina »har en klar demokratiserende, antybåkratisk og antiimperialistisk tendens». Skuffende er det også at SUF-landsmøtet reservasjonsløst slutter opp om kulturrevolusjonen i Kina, og sluker den kinesiske propagandaen om »sovjetisk revisjonisme», skreiv Orientering.

USF STADIG LENGER MOT VENSTRE

Først i 1969 vedtok SUF å ha marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning som ideologisk grunnlag. Så semt som ved det endelige brotet i februar 1969 gjekk striden primært på Lenin. Gustavsen ga uttrykk for at Lenins lære, om demokratisk sentralisme og proletariats diktatur var »ideologiske lik».

På den tida var alt snakk om sosialistisk revolusjon, proletariats

diktatur og demokratisk sentralisme bannlyst i SF. Men me skal merka oss at i dag kallar USF seg for revolusjonære og er så vidt me veit i hovudsaka for statsforma i Kina som er proletariatets diktatur. »Sosialisten» går i dag ikkje til åtak på ml-rørska fordi me held Lenin og prinsippet om den demokratiske sentralismen i hevd. Nei, nå er det dei »stalinistiske» avvika av leninismen dei er imot. Saka er den at USF støtt blir tvungen til å gå til åtak på ml-rørska lengre og lengre til venstre. Nå er det snart berre »stalinismen» igjen. (Det gjekk ikkje så godt på forrige generalforsamling i DNS. Da gjorde USF eit fåfengt forsøk på å gje Stalin til ei hovudsak, men det store fleirtalet av studentane meinte det hadde heller lite med DNS å gjera).

Det er såleis ikkje vanskeleg å rota litt i SF si historie og finna mange prov på vakling og feilaktig analysar. Men me ser likevel ingen grunn til å nytta dette som argument mot å samarbeida med SF i dag. Tvert om, me meiner det er ein god ting at særleg USF har utvikla seg mot venstre og ser det som viktig å diskutera korleis me skal utvikla vidare samarbeidet på HF og i 1. mai-arbeidet til og å gjelda styret i DNS og i større samanheng.